Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

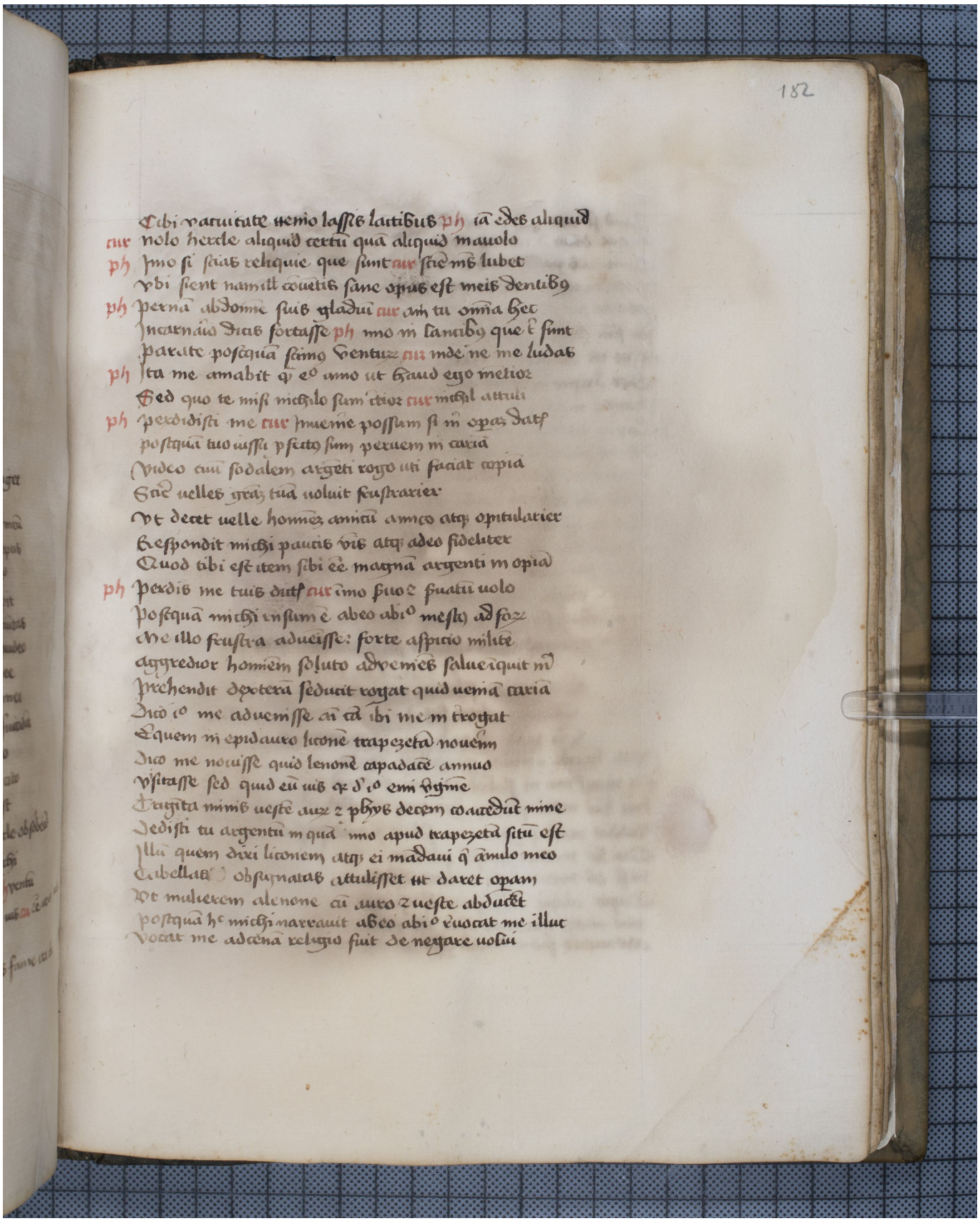

182

Tibi varuitute uemo lassis lartibus ph ita edes aliquid
cur nolo hercle aliquid certu quia aliquid manolo
ph pmo si scias reliquie que sunt cur sic mi lubet
Vbi sient namit comedis sane opus est meis dentibus
ph perna abdome suis gladui cur am tu omna hec
Incarnaio dicis fortasse ph mo in lanibus que t sunt
parate posqua scimus Dentur cur mde ne me ludas
ph sta me amabit q eo amo ut haud ego melior
Sed quo te misi michilo sum ictior cur michi attuli
ph perdidisti me cur pmeme possum si m opas datf
postqua tuo missi pfecto sum peruem m caria
Video cui sodalem argeti rogo uti faciat copia
Sed uelles ipsa tua uoluit frustrarier
Vt decet uelle homes amicu amico atq opitularier
Respondit michi paucis vis atq adeo fideliter
Quod tibi est item sibi ee magna argenti m opia
ph perdis me tuis dutf cur imo suos fuatu uolo
Posqua michi ensum e abeo abio mesk ad foz
Me illo frustra aduciss: forte aspicio milite
aggredior homiem soluto adremes saluciquit nd
prehendit deptera seducit rogat quid uema caria
Dico io me aduemsse ai ta ibi me m trogat
Equem m epidauro licone trapezeta nouem
Dico me nouisse quid lenone capadace annud
vsitasse sed quid eu ms q d io emi hyme
Trigita mimb ueste aux 2 phys decem coaredut mine
Dedisti tu argentu m qua mo apud trapezeta situ est
Illu quem dixi liconem atq ei madaui q amulo meo
Rebellat obsignatas attulisset ut daret opam
Vt mulierem alenone ai auro 2 ueste abducet
postqua hc michi narrauit abeo abio euocat me illuc
Vocat me adcena religio fiuit de negare uoliu